

Especials

Dm, 30/11/2021 per Josep Gallifa

[Universitas](#)

He pogut participar en la 18a. Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, organitzada per la Direcció General d'Afers Religiosos i de la que s'encarrega de la producció Animaset, presentant una pel·lícula: "Especials". La Mostra ha arribat un any més als centres penitenciaris de Catalunya i als centres educatius de justícia juvenil, en el marc de les activitats per a la reinserció de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima del Departament de Justícia. En aquest marc i al Centre Penitenciari de Joves a La Roca del Vallès és on vaig tenir la oportunitat de presentar l'esmentada pel·lícula Especials.

Especials és una narració de fets reals dirigida per Olivier Nakache i Eric Toledano. El títol en francès és "Hors normes", és a dir fora de les normes o també fora del comú.

Els protagonistes són joves, per una banda joves amb autisme. L'autisme com se sap és un trastorn que altera la capacitat d'aprenentatge, de comunicació i interacció dels qui el pateixen. També poden tenir patrons repetitius de conducta. En casos severs poden necessitar acompanyament les 24 hores al dia. I aquí comença l'extraordinari. Dos amics Bruno, jueu, i Malik, musulmà, creen dues associacions. La primera per treure dels hospitals i tractar d'inserir a la societat els joves amb autisme. En el judaisme les persones que pateixen un trastorn mental sever, en suposar el trastorn una manca de consciència per fer el mal, se'ls considera "tzadik", és a dir justos. D'aquí la tradició de tenir-ne especial cura. El nom de l'associació real es deia "El silenci dels justos" i a la ficció "la paraula dels justos", doncs Bruno vol donar-los la paraula.

Per altra banda Malik té al seu càrrec una associació amb joves d'entorns desafavorits i que s'estan formant per ser cuidadors. Hi ha una col·laboració entre les dues associacions, de manera que els joves que es formen com a cuidadors tenen cura dels joves amb autisme. Hi ha també implícitament una col·laboració interreligiosa.

Tanmateix aquestes associacions, sobretot la dels joves amb autisme, no compleix els protocols de l'administració, tot i que porta funcionant 20 anys. Així que son freqüents les inspeccions amb les incomprensions i fredors administratives. La tasca dels amics Bruno i Malik es ajudar aquests joves, malgrat les nombroses dificultats i entrebancs, assolint petits passos amb molt d'esforç i total dedicació vital.

Es una mostra de com, des de l'empatia i la solidaritat, tenint cura dels altres més febles, ha anat canviat la consideració dels trastorns psicològics per part de la societat, quan es posen per davant les persones, ajudant-les per davant de tot i ajudant a les famílies. És un exemple de treball comú entre persones de religions diferents que poden tenir uns mateixos objectius, en aquest cas entorn la solidaritat amb persones vulnerables. Les creences religioses diferents no són un obstacle per la col·laboració, ans al contrari en son la motivació principal.

La forma d'interacció entre ells, la dedicació vital del Bruno i el Malik, les petites victòries també amb l'administració, fan aquesta pel·lícula molt recomanable,

doncs esdevé un quasi-documental sobre les persones amb necessitats especials i la contribució de les religions en tenir-ne cura.

Vaig presentar i fer el visionat d'aquesta pel·lícula, com he esmentat, al Centre Penitenciari de joves de la Roca del Vallès. La situació que viuen aquests joves empresonats és trista. Tenen una vida per davant, malgrat el tràngol en el que estan. Tanmateix la proximitat del que es narrava a situacions semblants en les que viuen, va donar peu al seu interès i també a un petit debat. Els educadors i mediadors del centre van quedar sorpresos de l'atenció i l'interès que van mostrar. El cinema espiritual té un enorme potencial formatiu.